

A tots els estudiants i professors amb qui he tingut la bona sort de compartir danses, imaginació, exploració i fascinació al llarg dels últims vint-i-cinc anys. Gràcies per tot el que hem viscut plegats.
A tots els músics, massa nombrosos per anomenar-los un a un, que han aportat tanta riquesa a la meua vida.
I especialment a tu, Gabrielle Roth (1941-2012): la gratitud que sento per les teves ensenyances perdura i perdura.
A.A.

Per a en Pep Montserrat, admirat ilustrador, mestre i amic.
Per als ballarins, músics, poetes, jardiners, ceramistes, cuiners, dibuixants, floristes, trapezistes, viatgers...,
i totes les tribus que somien i creen les coses més boniques del món.
I per a l'Alain: gràcies per mostrar-me el misteri, la meravella i la bellesa del moviment.
M.C.

ALAIN ALLARD

Vaig néixer el 1956 i vaig créixer a la Suïssa francòfona i a Anglaterra. Vaig estudiar filosofia i psicologia a la Universitat d'Oxford abans de llançar-me a viatjar i a fer de pastor a Escòcia i d'aprenent de fuster a Holanda. Vaig passar dotze anys treballant com a constructor i ebenista mentre vivia a França, Nova Zelanda i Anglaterra. Als trenta anys em vaig convertir en psicoterapeuta i vaig començar a exercir com a professor de moviment arreu del món. Actualment sóc professor de 5Rhythms Global i codirector de l'organització educativa Moves into Consciousness.

Tinc cinc fills ja adults i visc al bosc al sud-est d'Anglaterra amb la meua dona Sarah, el meu gat Albert i el meu gos Nelson. M'encanten les muntanyes, els boscos i els cels immensos.

MARIONA CABASSA

Vaig néixer l'any 1977 a Barcelona, ciutat on treballo i visc amb el meu marit i el meu fill Martín. Fa més de quinze anys que em dedico a la il·lustració i, al llarg d'aquest temps, he publicat més de cinquanta llibres per a nens i adults. També imparteixo classes i dirigeixo el meu propi taller d'il·lustració i creativitat per a dones.

Fa nou anys vaig assistir per primer cop a un dels cursos que l'Alain dirigeix i, des d'aleshores, la dansa s'ha convertit en una part important de la meua vida. Amb la dansa, com amb el dibuix, exploro paisatges artístics i creatius, jugo, medito, somio... El meu cor batega més fort quan ballo, quan estic descalça i sento la terra sota els peus.

El dia d'Anar i Venir

Text d'Alain Allard
Il·lustracions de Mariona Cabassa
Traducció de Josep M. Jaumà

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Amb el suport del Departament de Cultura

Publicat per Fragmenta Editorial | Plaça del Nord, 4, pral. 1.^a | 08024 Barcelona | www.fragmenta.cat | fragmenta@fragmenta.cat

Col·lecció: Petit Fragmenta, 10 | Directora de la col·lecció: Inès Castel-Branco | Primera edició: novembre del 2016 | Impressió i relligat: Agpograf, S. A.

© 2016 Alain Allard, pel text i la «Guia de lectura» | © 2016 Mariona Cabassa, per les il·lustracions i la coberta | © 2016 Josep M. Jaumà, per la traducció de l'anglès

© 2016 Fragmenta Editorial, S. L., per aquesta edició | Dipòsit legal: B 15.512-2016 | ISBN: 978-84-15518-51-8 | Reservats tots els drets

 Petit
FRAGMENTA

Era el dia d'Anar i Venir.
Tothom anava o venia d'algun lloc.

Durant milers d'anys els éssers humans havien sigut nòmades.
Havien seguit els ritmes de la terra, el pas del sol i la dansa del temps.
Havien après a interpretar les herbes i a olorar l'arribada de la pluja.
Havien viatjat per tots els racons del món, navegat pels rius i dormit als turons.

Ara, però, tenien cases, i durant la major part de l'any amb prou feines es movien.
Ja no miraven gaire el cel i, per molts, el mar i les estrelles eren molt, molt lluny.
Es deia que s'havien assentat i que mai més no serien r o d a m o n s.

Però, en el fons dels seus cors, molt endins, sabien que el canvi és sempre present,
i que el que sembla quiet només ho és per un instant...

Fa molt de temps, el savi cérvol Cornprest, amb por que aquells coneixements es poguessin perdre, havia decretat que cada any recordessin els seus orígens nòmades en un dia comunitari d'Anar i Venir.

Digué a la gent que aquell dia s'apleguessin i formessin sis tribus diferents per viatjar pel temps i l'espai. I que cadascú escollís a quina tribu es volia unir per honorar els seus avantpassats i celebrar la bellesa del moviment continu.

Seria un homenatge al canvi constant de les coses.
Un aniversari de la mobilitat!